

За брака, семейството и възпитанието на децата

стр. 1, 3, 4, 5

ИЗ ОПИТА НА ЕДНА УЧИТЕЛКА ПО РЕЛИГИЯ В РОДОПИТЕ

стр. 6

ПНЕВМАТОЛОГИЯ НА СТРАХА или АГОНИЯ НА САМОТАТА

стр. 7

ВЪВЕДЕНИЕ НА СЪ. БОГОРОДИЦА

Въведение на св. Дева Мария в храма. Мозайка от манастира „Хора“ в Истанбул.

С ТРЕВОГА ЗА ДЕЦАТА

Дори човек да е убеден и да иска да поставя граница, в реалния живот не винаги е толкова лесно да разпознае кое е правилно и кое – не. А ние трябва да научим на това и децата си!

Светът прави всичко възможно, за да размие контурите, да направи моралните норми откъслечни, да разшири рамките на позволеното и да обхване престъпните на децата за добро и зло, за правилно и неправилно, за добро и не добро, за трябва и не трябва...

Наше задръжкане като родители е да даваме ясно определение на понятията и нещата, да ги използваме с истинския им имена; да научим децата да разпознават доброто в различните замесени житейски ситуации и категорич-

но да го избират и поглед, когато не сме с тях.

Това е много трудна задача, която не се изчерпва с няколко наизустени поучения и кун заправи. Трябва да поддържаме диалог с децата си постоянно. Да споделям за спомени с нас възрастни, което са преживели и което за тях нима, още докато са малки и търсят нашето внимание. В тези разговори, за темите „простички“ истории, за постъпките на връстниците и възпитателите им, ще можем да им кажем как да преживат всичко в живота с разум, как да преценят критично поведението на другите, без при това да ги осъждаме и намразяваме, и най-вече, как да поставят като християни в египет или друга ситуация.

Н. стир.

Християнското семейство трябва да е щастливо

Какво е специфичното в семейните отношения?

Апостол Павел казва, че семейството е малка Църква, т. е. че в него присъстват всички или поне основните черти на църковната любов. Има дрехи свенливи ракони, намразен е с Келмарица, Англия, който създава няколко откъси, не влезли в обичайния свенлиг текст. Един от тези откъси гласи, че попитали Христос: *Кога ще дойде Царството Божие?* – и Той отговорил: *Царството Божие е тук, където са дявала – те вече не са дявала, и оми...* Това разбира се, започва в семейството, защото такова единение, такава любов, каквото се изгражда в семейството, въпреки трудностите, въпреки нашата греховност, ние няма да направим. И разширяването на това единство трябва да се изгражда по обречен на семейството, а не по обичайни теоретични споразумения, т. е. общност от хора, които помежду си са се обединили да бъдат единни, не могат да постигнат тази пълнота на единството, която съществува в семейството.

Между семейството и Църквата апостол Павел прави паралел не само в думите, че семейството е малка църква, но и в 6-а глава от Посланието до Ефесци, която се чете на венчанието, той казва, че мъжът трябва да вземе мястото на Христос по отношение на Църквата. И малките като че излизат той момент, да – това с съотношение на каква зависимост на жената от мъжа, но предпоставката за това е, че мъжът е приравен да обща жената с омики жертвена и венчанието любов, с която Христос обича Църквата. Тази претплата, отбесна към

Църквата, ни дава още една аналогия, и заедно с това, никаква разлика, защото както взаимноотъплъщаването между мъжа и жената се осъществяват по образа на Църквата, така и любовта в Църквата се осъществява по образа на семейството.

Орванта чист от църковната литература се отнася до отделимата любов, неща повече, главно го монашество. Какво че каже за християнското семейство?

Възможно е да прозвучи езически, но мисля, че преди всичко, християнското семейство трябва да е щастливо. Това не означава да няма никакви разнородности между съпрузите. Но ако семейството се чувства нещастно, всеки невръщай или поуправляват, гледайки го, ще каже: *ако това е всичко, което Бог може да наречи...* Или още по-добре: *ако наместо на Бог в отношенията между двама души принадлежи такава плодотворност, тогава по-добре без Него.* И ми се струва (не говоря за всяко щастие, за зародишната в злото, а за сериозното отношение), че в центъра на семейството трябва да бъдат любовта, радостта, а не постоянната мъка в името на някаква, често измислен, идеал. Често християнското семейство би могло да бъде най-убедителният довод, че когато Бог влезе в никаква обстановка, когато влезе сред група хора, Той винаги носи, което не съществува друга група, и това може да се нарече щастие, а не разбитост. Затова говоря за щастие като за първото и най-важното условие. Щастие, разбира се, трябва да бъде нравствено издържано, т. е. трябва да съществува истинска християнска любов между мъжа и жената; и

когато казвам „християнска“, нямам предвид нещето ескотично и странно, а онова отношение, при което човек обича, почита другия, съобразява се с него, смята, че той или тя (това се отнася и за двамата) е радост не покрива нещето желано заради любовта; че децата също се възпитават в истинна и любов, старат се да им внушат, че добротата може да носи радост, а не само тежест и т. т. Струва ми се, че щастливото семейство е най-убедителното доказателство, че ако Бог присъства в живота на хората, той може да разцъфти по неоповторни начини.

Може понякога – но това трябва да бъде наречено и от двамата съпрузи – да се наложи да бъде пожелвано търпение много от онова, което обикновено наричаме щастие, заради нещо по-важното. Помнете, Йоан Кронхольдски казал на съпругата си, че те не само трябва да отидеш в радостта на другия, за да е онова настрани, да отиде да утешава някоя друга група на града, докато собственото му семейство остава без утешение и радост.

В гущерите без разбирателство по отношение на любовта, хората се отнасят към миза въпрос: много пощастливо. Църквата игра на него по горе чички...

Разказът е сина от най-големите трагедии в живота на човека.

Н. стир.

ВЪСТНИ

Българин

Тържествата във Варна

По инициатива на Варненски и Великопраславски митрополит Кирил от 30 октомври до 1 ноември във Варна се провеждат тържествено честване на 150-годишния от провозната на св. ап. Андрей Пръвонаставен в морската ни стълбна и поставянето на първи неин списък на ученика му св. Амвдий.

В рамките на честванията се провежда международна конференция на тема „Андрей Пръвонаставен“.

На 30 октомври в Турговище 15 духовници отъргожда звуковина митрополит в храм „Св. Иван Рилски“ и памет на митрополит Андрей Пръв. През октомври се навършва 120 години от раждението му и 70 години от изграждането на храма, в

който е погребан.

В Турговище се събират синодални архиепископи от Българската православна църква, представители на Църковната, Руската, Сербската, Румънската и на Поката православна църква.

На 31 октомври във Варна бика направени тържествени дванадесетина храма. Те са първите храмове в града, които се строят от 100 години насам. Събитията са съпроводени от св. Проконий Варненски, а другият – в св. Андрей Пръвонаставен.

По време ще започне строителството на църквата „Св. Проконий Варненски“. Тя ще бъде идианата върху парцел с площ 1,6 дека, дарен от общината. Към

храма ще бъдат обособени издвоено училище, параклис, компютърна зала, занималня за малки деца, кастел и зелена зона за разходка. Проектът за изграждането на храма е готов и също е даровен.

За други храм документи се са в процес на обоработка. Земаат, върху колелта за малки деца, като не е собственост на Църквата, а е с отсъствие право на строеж. Площта му е 2,7 дека. Кастел „Св. Прохроний“ и във втория храм се превръща да се равнява общинна и просветна дейност.

За изграждането на храмове ще бъдат обвнени дарителски сметки. Планира се двете църкви да бъдат построени до три години.

Богоослوبي обсъждат актуални проблеми

Динамиката на отношенията между Църква – богоословска наука – обществото в контекста на казаките в обществото е актуална тема на конференцията на тема „Св. Климент Охридски“.

Участници в конференцията през храм „Св. Николай Чудотворец“

В първите два дни на конференцията бика разглеждани съвременни проблеми в областта на библейското, систематичес-

търсене на изход от ексистенциалната криза на модерния човек.

В следващите дни водените теми на дискусията включват: каква е ролята на Библията, светосте, съвременната ситуация. Специално внимание на форума бе отделено на въпроса за произхода на догмата за християнска икона, както и на традициите и новаторството в православната иконография.

В 8 ноември, събор на св. архангел Михаил, след празничната св. Литургия в манастира „Св. Николай Чудотворец“ участниците в конференцията имаха възможността да се докоснат до актуални теми, свързани с посещението на св. Петровски манастир и новите религиозни дивизиони.

В обхвата на литургическото богоослупе е акцентирал върху Евхаристията, чиито концептуални идеи представяват както център на еднолично действено богоослупе, така и посеката за

деструктивни сектантски прояви, религиозна толерантност и междурелигиозни диалози в плуралистичното гражданско общество. Кръглата маса на тема: „Традиционното установено религиозно общностни обичаи и новите религиозни дивизиони“ е организирана от манастира „Св. Николай Чудотворец“ с участието на журналисти от есетри, представители на църковни медии и неправителствени организации.

Бика прочетени доклади по въпрос от основните направления. Изнесените доклади ще бъдат видени в следващия брой.

М. ИВАНОВА

Срещна на архирейовете на БПЦ с интелектуалци

На 15 ноември в Синодала палата се състои среща на архирейовете от БПЦ с български интелектуалци, представители на различни сфери на културата. Темата на разговора бе наситено в българските училища, разпространено на съвременна концепция за неотворено ограничаване. Срещата бе оповестявана, замислена като първа от поредица редовни срещи между хората на „дълбоко“, както сами се определяха участниците.

На срещата с архирейовете на Свещен Синод на БПЦ участваха: Иван Гранитски, митрополит Любомир Левчев и Нелико Йорданов, заместник-председател на Българския съвет на религиозни дейци и Цензура на Медината, скулпторът проф. Димитър Сотиров. Те бика притрети от висшкорепоиснените митрополити: Врчански Каленин, Сливнишки Йоанкив, Видински Дометян, Варненски и Великотърновски Кирил, Великопраславски Кирил, Неврокопски Стефан, Неврокопски Натанас, Плевенски Игнатий, Старозгорски Галактион, Ловчански Гаврил и Доростолски Иларион.

Варненският и Великопраславски митрополит Кирил обакоба позицията на Свещен Синод като за медине, че въвеждането на съвременното като учебен предмет в българските училища е един от начините за приличаване внимание на младите хора върху духовни ценности, стигнали в основата на християнството и ограничаването на неговото влияние. Ето важно да разработим по-добре концепцията за религиозното образование в училищата, за да може до началото на следващата учебна година най-малко да адезе като предмет в българското училище“, уточни той.

Г-н Иван Гранитски изрази задоволство от идеите на срещата за възможността съвместно със Свещен Синод да разработят мерки по решаването на този толкова болезнен проблем – наситен с емоции. „Трябва да се въведе към изключителни ценности, заново „дългата и немоща, а духът – животворен“, заключи той.

В заключение на срещата се обяснива какво идеята, че само връщане към моралните ценности на християнството може да спре наситеното и самозабравляващо поведение при младите хора. Изкажано бе мнение, че на денята денонощно им се „продизват“ насилни по дълга медини, „продизват“ им се „идеологии“ на денното комуникация и хедонистично общество, ценности, които неизменно водят към духовна гибел. В това хората на дълга видят и също дълг: да върнат на живота истинските ценности, моралните норми и непреходни идеали, които носят се с времето Провалване.

Негово Висшкорепоисненство Лов-

чанският митрополит Кирил обяснява общите черти на възраствените и културно-деятелни, както и общата им цел: обогатяването на човешката душа. След това архирейът изложи каква е действителната ситуация на предмета „Религия“ в класни са проблемите, които пречат по-широкото му навлизане в българските училища.

Висшкорепоиснените Неврокопски митрополит Натанас изрази тревожния въпрос: като влизаме в обединена Европа, дали ще имаме право да издвоим своите катоци и тази своята духовност, или нора ще идентичност, без лице? Европа очаква да има какво нието като нашия ценностен и духовен принос в обществото. Та. Той подчерта, че послания на България в Европа ще бъдат най-важните младежи, че е тязно лице чуждените ще очакват да видят адекватно на православна вяра на българската духовност, от тях ще очакват да научат за нашата вяра, за историята и културата на България.

Своерс г-н Нелико Йорданов подчерта, че идеалите са изгубено поколение. Той видя в БПЦ и нейните духовници ония авторитети, които може да върне на обществото ни идеалите, заради които всички са живеещи.

Видинският митрополит Дометян изрази тревога за нарастващото духовно обеславяване на значае така достояния български народ и поколения. Въпреки това аз сол, която оскувява душите и я предпазва от разваление. „Митрополитът изрази надеждата, че тази среща няма да е единствено, че няма как да потече на Българската църква да पुкуе и се твърди върху своята мединя, а ще сложи начало на съвместни действия за духовното пробуждане на нашия народ.“

Без постигната договореност контактите между хората на дълга да станат редовни, поне на два месеца, както следващата среща бе насрочена за следната декември.

Александра КАРМАНХИЛЕВА

Ръкоположения в Смолянска духовна околия

В нововостроения и оветен храм „Св. св. Свещен Висарий Смолненски“ в гр. Смолян бе извършено ръкоположение за дякон на Анастас Атанасов Атанасов на 22 октомври.

Две седмици по-късно, на 5 ноември, негово Висшкорепоисненство Варненски и Великопраславски митрополит Кирил, наместник на овдовения Пловдивски митрополитски престол, отслужи празнична св. Литургия в други старинни смолянски храм „Св. адект Георги Победоносци“ в съслужение със свещеник Анастас Марин, свещеник Георги Атанасов и дякон Димитър Георгиев от Пловдив. По време на съслужението бика ръкоположен за свещеник Анастас Атанасов за еворията в Павликяно за архидякон Максим Димитров Ничев от Павликяно. За вакантни евория в Рудозем бе назначен свещеник Димитър Михайлов, който служил в храм „Св. св. свещеник Висарий Смолненски“ заедно със свещеник Георги Атанасов.

Поради разрастването на хг. „Езеро“ в Смолян, към храма „Св. Дух“ бика уредена нова църковна общност за спортисти свещеник Запрян Шапов.

На следващия ден, 6 ноември, митрополит Кирил присъства на св. Литургия и духовно освещаване на свещеник Анастасов на духовността от Асеновград духовна околия в храм „Св. Богородица“, гр. Асеновград. Съдебно се покълони в девически манастир „Св. Власиевски“, гр. Сопот, и „Ванелия“ в Ботровград, гр. Калофер, като беседа и обори измугнени, монашките и послушничките в поститивния им и молитвен живот.

На 7 ноември митрополит Кирил присъства в митрополитския г- Чомаков, кмет на Пловдив, и г-н Димитър Димитров, секретар на Община Пловдив. Бика освещени български спортисти и обществено деятелни възрастни, за продължаване изграждането на храм „Св. Климент Охридски“ в града и др.

Свещ. Анастас МАРЮЛОВ

От 10 до 12 ноември в аулата на Богоословския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ се провежда национална конференция на тема „Вероизповядване и нови религиозни движения в България – проблеми и перспективи на прата на Евро-Древна „Вероизповядване“ и новия духовен съюз“.

Организирана за форумна „Център за проучвания на нови религиозни движения“, президиумна група „Религия и национална сигурност“ към Института за философия изследвания при БАН, с подкрепата на Дирекция „Вероизповядване“ на МС и Богословския факултет на Пловдивска и обществено-научните очаквания.“ Участие във форума, който се провежда в манастира на село 5 км Югоизточно от Велико Търново, участва над 30 водещи изследователи от Софийския университет „Св. Климент Охридски“, БАН, Националната духовна академия и Православния богословски факултет на Велико Търново, които бе домакин на събитието, и учени-богослови от Грещи и Канада.

Др. Ясмина Дювакив, гл. експерт

Дирекция „Вероизповядване“ и новия духовен съюз“ е организирана за форумна „Център за проучвания на нови религиозни движения“, президиумна група „Религия и национална сигурност“ към Института за философия изследвания при БАН, с подкрепата на Дирекция „Вероизповядване“ на МС и Богословския факултет на Пловдивска и обществено-научните очаквания.“

Конференцията протече в три основни направления: 1. Европейски норми и правни принципи в българския законодателен, регулаторен и административен уредници свободата на вероизповядване и статута на религиозните общности; 2. Религиозна идентичност, религиозни плурализъм,

ЦВ

В очакване да бъде въведен в изпълнението програмата на отбавен предмет "Религия" в общообразователните училища, в които български идват и си обичат да бъдат възпитани и религиозно възпитани. Заплатата ети в душата от болката поради погнатието на малките, пожелал да бъдат поделени на нашата Църква и обществото, според силите и възможностите, които им са предоставени, за да работят на нашата нова учебника по "Религия", макар и предметът да не е въведен като задължителен. За целта се срещна и разговаря с отец Боня Саръев. Помогна го да благослови желанието ми и да помогне то да се реализира, ако е боготворено, така се озовах в Родините като учителка по СИП "Религия" към Дижневното за християнство и прогрес, "Св. Ион Притевич".

Първата година (учебната 2001/2002 г.) имах групи в с. Делесово и с. Матъв Делесово, Арпенко, В. Матъв Делесово и на разстояние от 40 км от село Делесово, тог да претекат да не се дравни дижневното настоятелство. Но желанието да изучавам християнска религия имаше, независимо че някоя от децата не бяха приети кръщение.

Събирахме се в беседа в двора на училището

От една страна ми беше трудно, защото при джълдовно и то студено време ниевме къде да се съберем на топло, но от друга, край беседата се събирамо много слушателни, не само от училището, но и от околните села. В с. Делесово много ниевме ученици, нито деста година, защото Министерството на просвещателния съветство е общинската управа ги била закрила. Децата съвсем сутрин много рано, за да се качат на автобуса в 6:45 часа и да отидат на училище, а в село Делесово, в село слобода, капаля от умора и прегледати. Затова се наложда да живее там известно време, за да се по-добно за децата и децата. Така аз опознах не само тях, но и родителите им, бабите и дядовците им. Споважно значна им на живот, проблемите им, трудностите им, за да верностипни на населението на село тях. Събирахме се веднъж седмично в къщата, в която бях на квартира. Изучавахме Осиа, Псалма и Страния Завет от "Нашата вяра". Често за молитвата, християнските празници, за свещените таинства, за хриана и новите, за свещите, несеме пещеници съставени от монахиня Валентина Дрουμεва и свещеник А. Лашков. Трудността идваша от различната култура на децата от първи до осми клас в една група. Трябваше добре да правим следващата беседа, нито да по-големите да не им е скучно, а и по-малките да не им е безинтересно. Застигнато много някоя елемент, отчитането на иконите, решаването на лисни и малки кръстозаписи. Везво справяне със задатките за домашна работа поведе радост и учение, защото те могат да се съхранят. За най-добри справляше се икона и награда - малка икона. Веднъж седмично събира и младешите от селото. Беседата стъп по проблемите, които ги влияваха на тяхната вяра - любовта, съвета, алкохолът, статута на децата в православната църква, брака и т. н.

За Рождество Христово отец Боня и пренетрилата Крамсиря Саръев бяха подготвили торбички с лакомства за малките в с. Арпен и с. Егрек и христелни помощи за по-големите социално слаби младежи. След първата ваканция започна да ходя в с. Карпово. Там събирах децата от центъра на селото в читалището и беседвахме за Господ Исус Христос. Вярна на учебната година имаше поинчерка за децата от селата Делесово, Матъв Делесово и "Успенне Богородично" и в общинската канция гостенстванието на православното духовно средие "Успенне Богородично" в к. "Делска", гр. Кърдъж, отговори врати за малките ученици по вероучението от с. Делесово в Крумовград. Децата от училището по вероучение към митрополита, за Рождество Христово и Кърдъжци се подготвяха да посрещнат по-малките си братя и сестри во Христа от Делесово и гр. Крумовград, като всеки от тях те наредих с любима играчка или вест, за да да въздари за сменен на новите детски гостенства. Така бях практична свикнала да се занимавам с детство и добротетност, а другите - да обичат и православни християнски, изваждат, че не са сами в своята вяра. И не само това. През тази седмица гостенствата се обогатиха и със знания за историята на родината край при посещението на Археологическия музей в Крумовград. Много различна познанията си за здравето и устройството на човешкото тяло, убеждавайки се колко велик Творец е Бог, създаде толкова пречено силно организъм на човека. Преведомо екскурсия до Перперков, разгледаме животинята стена на кт. Кърдъж, посетихме Музея на селото, галериите, църквите, "Св. Георги" и "Св. Ион Кръстелет", "Астрономически обсерватория". Децата се учеха на молитвен живот. Имаше и по един час вероучение в библиотекарската и селна и свещената читалищна библиотека.

През втората година (учебната 2002/03 г.) започнах да ходя в с. Карпово и гр. Нелесово. В с. Карпово оформих с Божията помощ четири групи СИП "Религия" в СОУ "Отец Пансий" в начален курс.

В гр. Нелесово децата бяха изучавали религия предишната година и сега само те търсеха, желавали да продължат религиозното си обучение. Но за съжаление, тъй като не се оформиха групи по религия в училищата. Обичайният съвет гласуваша да не се финансираат никакви СИП-ове, поради липса на средства за заплащане на учителите. Затова отговаря в училищния пансион и събирах децата в стария селски парцел на село Нелесово. Религия ги каза да се учат, разказвах им за нациия Господ Исус Христос. Събирах ги в детския православни молитвеници, за да практикуват молитвен живот дори когато ме няма при тях.

ме на децата, желали да учат религия. Отново групите се водеха извън учебно време, ме като СИП или ЗИП, пак поради липса на средства за заплащане на учителя, поради на обучение. А аз продължих да събирам децата от намяно два пъти в седмицата. Опитах да оформя групи в с. Старино, в това имах учебника завършила богословие, която стана повод да ми откажат учителите да ученици и учениците, въпреки че повечето колежали работеше като педагогически съветник, а не като учител по религия. Вероятно причината пак беше старата да не подготвят дижневното настоятелство и мисоляните в селото. И в с. Старино има православен храм, но и той като този в

РЕЛИГИОЗНО ОБРАЗОВАНИЕ

ИЗ ОПИТА НА

ЕДНА УЧИТЕЛКА ПО

РЕЛИГИЯ В РОДИТЕЛИ

В едно от двете училища бях допущена от директорката да си направя група и да я вода без заплащане и във вероучение за учениците, което да не пречи на учебния процес. Трябваше да бъде или в общината поинчерка мекана или в общината учебна зала. За съжаление, в общината в началните, или след това. Религия, че не е по-добно за децата да ги събират след заниманията, която свързва в 16:30 часа. Започнах оставящите на занимавания ученици от двата втора класа. Учителката на самота занимавания събираше децата от двете занимавания в втория клас и ги водеше при мен. Тя изживяше децата да научи нещо повече за християнството и оставаше да слуша уроците заедно с децата. В края на учебната година ги сподели с мен, че иска да преработи учебника. Покажи ми за кръстения.

Цялото ти семейство влезе в аяното на Църквата -

спират, държател и въздух, без зет ъ, нито не пожела да напусне изсяма, но даде съгласието си за децата си. За мен това беше постижение, защото мисоляните не разрешават децата от мъжки пол да преработят друга религия.

Отец Боня ги кръсти в Карпово, заното, за съжаление, в гр. Нелесово църквата не е действаща. Огромна била онага издига внушително на площада православен храм да боготворения, но няма кой да служи в него. Камбаната се бие само на празници. Тезата помоли жандарма да поинчерка във Вълскресие, който е близкото село. Поинчерката рождени и гражданци. Така след боготворението, извършено от поинчерката от джърковото настоятелство само, децата реинтериха въпросните стихотворения от наши класове и ява теората на Вълскресие. През втората година в село Карпово и пренетрилата група му организирах екскурсия до Бачковския манастир съвместно с децата от джърковото училище по вероучение в гр. Кърдъж.

Освен това беше поставено началото на друга форма на работа с децата по въвеждане в православната им вяра - конкурс за рисунка, за есе, разказ или стихотворение на тема "Православие и Рождество". Резултатите от конкурса бяха оглашени през месец май на празника на свещите братя Кирил и Методий, като жюри от учители споделиха с мен съвета и рисунките. Празнично бяха извършени и рисунки на асфалт на тема "Земля и ние" в двора на близкото училище.

В края на учебната година отново имаше летен отдих от децата, този път от с. Карпово и гр. Нелесово. След приключването на учебната година, съвместно съставих на седмица на православното духовно средие "Успенне Богородично" в гр. Кърдъж.

През учебната 2003/2004 г. продължих да пътувам до с. Карпово и гр. Нелесово. В с. Карпово учениците, оформяни от предишната година, възобновиха поинчерката си за православното училище, а в гр. Нелесово - колежката, която живее в града, но групите в двете училища, от съображения за по-добро съработане със свободното веро-

учениците не действат през цялата църковна година. През пролетната ваканция организах еднодневна учебна екскурсия за децата от СИП "Религия" в с. Карпово и след запознане с православните манастири. Екскурзията бе финансирана от новоотвореното читалище "Рождество за християнство и прогрес" "Св. Ион Притевич". Посетихме Араповски и Бачковски манастири.

През месец април и май отново се проведе конкурсът "Православие и Рождество". На 11 май децата рисунка на асфалт в двора на близкото училище под настав. Землята створение Божие". За щастя доведох от гр. Нелесово децата, учениците със свои рисунки в конкурса.

След края на учебната 2003/2004 г. отец Боня Саръев организирах екскурсия до връх Шиня за децата от нелесовото училище при храм "Успенне Богородично" и учениците по "Религия" от гр. Нелесово. Посетихме храм-паметника на връха и храм-паметника "Рождество Христово", девическия манастир "Възнесие Богородично" в Казанлък, разгледаме и Казанлъкската гробищна и каменната гробищна саркофаг и моголът Светина.

През учебната 2004/2005 г. продължих да вода СИП "Религия" в с. Карпово, но вече не църквата, а сина. Междувременно кометската и общинската управа се беше сменила след вливането и сменената партия на ДПС, в лицето на кметината Шукри Ибра.

орязя групите по религия-християнство,

оставяйки само есе, с тенденция следващата година да закрият и вие. В началото на годината поставих зацата на учениците да събират икони и вески да направят албум, като под всяка икона да напишат събитийето, изобразено на нея или мисли на сететея.

За Рождество Христово децата от СИП "Религия" участваха в общоинчанията изложба за Нова година и запознаваха с икони, които бяха направени с много любов и желание.

В края на учебната година се простих с децата, защото те се омотаваха да не ходят повече в двете заведения начални етапи на обучение и пренемана в прогимназиална степен.

И през тази учебна година продължих да ходя в гр. Нелесово, въпреки че началото на учебната година в града беше разразила буря, която бе повредила покрива на СОУ "Отец Пансий" и се наложи незабавен ремонт. Учениците бяха презмилени да учат в меканата и стара стая на ОУ "Бачковски". Училището наниката се водеха на излизане в село, като не можеше да побере всички деца. Имаше никакви промисълки между двете семейства и се наложи отново да събирам учениците в пансиона. Но в теми беше трудно, заради строгото съблюдане на новите часове. Освен това бях настанена в някаква китлер, презел за да спя, като не можеше да побере всички деца. Събирах ги на смеси. Трябваше да учим да се смеетам във времето между 19:00 и 20:30 часа, приемайки един след друг учениците от различни сата. Често пъти децата преумрени засипаха, ступени есе на друго на делото, много трудно служва разказът на Господ Исус Христос. Само Господ и възгледанията ми изнеса и сибиха същите съликти, изпозвани за тях. От друга година сибиха събираше все по-трудно религиозното обучение. Не започнах ниевме желанието, а защото не може да работя поинчерката, липсва на място за събиране, липсва на съветствие от страна на директорите на училищата и на меканата.

Общ изглед на манастирския комплекс

Старата средновековна църква

Главната манастирска църква „Св. Йоаким Осоговски“

Пътеници ОТ МАКЕДОНИЯ

По лична покана на проф. д-р Ассина Джурова, директор на Центъра за славяно-византийска проучвания „Проф. Иван Дуйчев“, имах щастието от 21 до 25 септември т. г. да участвам в научна сесия организирана по българските тържовни старини в Македонија. Това, което успях да вида и фотографирам през тези пет неделарни дни, пованих както адреналина ми, така и националното ми чувство, че съм „българин розом“.

В няколко поредни броя на „Църковен вестник“ ще разкажа и покажа на читателите част от тези наши църковни паметници.

Манастирски сградни

Икона на св. Йоаким Осоговски

Ит „Апокалипсиса“, стенопис от главната църква

родното му място. Живял е през XI в., като починал в само то начало на XII в. Той пристигнал в този край намерено да си створи манастир. В с. Градец се обидя да се помози в домашната църква на местния болярин. Последният го насочил към една пещера близо до реката Сарацадвор. Йоаким се поселил тук и прекарал своя живот в строг пост и съзерзателни молитви. Преди Бог да дух на 16 август 1105 г. Намерили го мъртъв познати лъжци и го погребали в пещерата.

След 500 години на същото място се поселил окован един свещеник: Тогаур от с. Осмидол, Охридско. Той пред манастишо под името Теофан, събрал около себе си доста ученици и построил манастира, в който положили моштите на светеца.

След откътането на византийското владичество чрез Калоян посетил светлата обител (вероятно на 16 август 1204 г.). През XIII-XIV в. манастирът бил ту в български, ту в сръбски ръце. Преживял османското нашествие, но западнал доктрина и потърпел помози от Дубровника, а по-късно и от Москва. През 1600 г. турците ограбили манастира и го срутили до основи. Това било да нападнат, знаето моштите покривали австрийския генерал Николовино време на поредната австро-турска война. На върховете били нагубени и моштите на светеца.

Обявлением на същата обител станало едва през 1847-1851 г. Главен ктитор станал кадилар Стефан Беглички от Крупа паланка. Възловена била старата средновековна църквичина, която е посветена на Рождество Богородично. А ктиторската нова църква – „Св. Йоаким Осоговски“ била трикорабна с 12 кубета – 5 готически и 7 бамбук. Едни от жилищните страни (дървенит конак) била дълга 40 м и висока 18 м. Стенописването на новата църква станало през 1884-1887 г. от зографите Марко Илиев,

Аврам Дичов и Григорий Петрови, и тримата от село Тресанче, Дебърско. Тези иработка е с дърворезбенит иконостас. Наок стеномаса са работени и от зографите Димитър Андонков от Велес, а също така и от Станислав Доспелски.

През 1909 г. манастирът пострадал от падането на голяма кацара, която засетнала големия храм. Поправките траели от 1911 до 1928 г. Иконостасът бил реконструиран до 1932 г., а

стенописното завършило през октомври 1944 г. Познатици ниуми следа възобновяването на манастира били ръководителите Софроний, Ждан Кесарий, жадж Изларин, армизантирците Методио (Милованови), Кирил и Тогаур. През 1995 г. била повторно стенописана старата средновековна църквичина „Рождество Богородично“, в която има аземс с декоратива вода.

Текст и снимки: ст. и с. д-р Христо ТЕМЕЛСКИ

ОСОГОВСКИ МАНАСТИР СВ. ИОАКИМ ОСОГОВСКИ

Шом се премине граничит пункт при Г. Госиево, пътът започва да се стеснява стремително по склоновете на Осоговската планина към Крупа паланка. Малко преди нея има разклоняване и указателна табела за Осоговския манастир. Нволит с асфалтов, но тесен и доста стръмен. След около километра той рязко заивава вляво, минайши над дълбоко дере, където тече Крупа река (в миналото Елгир дерази или Сарацадвор). И тук ни посреща комплексът на светата обител, която води началото си от далечното Средновековие.

Св. Йоаким Осоговски (или Сарацадворски) принадлежи към прочутата четворка западнобългарски пустиниковци: заедно със светците Иван Рилски, Гавриил Леповски и Прохор Пиниски. Данните за живота на светеца са крайно оскъдни. Не се знае дори

БАНОМЕНТНА КАМПАНИЯ 2007

Абонаментите се за „Църковен вестник“ – официалното издание на Българската православна църква

„Църковен вестник“ е издание с традиции в отразяването на живота на Православната църква. В него можете да намерите официалните заявления на Св. Синод, анализи по актуални проблеми на Църквата и обществото, интервюта с водни духовници и богослови, пасторали, новини от живота на старциите, сбиранията за нова изданиа.

През новата година гветите на „Църковен вестник“ остават отворени за преобластите и възрастите на своите читатели на адрес: София 1000, ул. „Оборище“ № 4, Св. Синод, за Издательството; 2. Като и изпратите пощенски запис на адреса на редакцията, с точния Ви адрес; 3. Чрез пощенски запис по Банковската сметка на Синодът по издателство: НУВ Бюлвар, клон Европа – София, ул. „Алабин“ № 58, IBAN BG 59 BACX 9660 1018 1470 18, BIC код: BACXBG60.

Как да се абонаментите за „Църковен вестник“: 1. В редакцията на адрес: София 1000, ул. „Оборище“ № 4, Св. Синод, за Издательството; 2. Като и изпратите пощенски запис на адреса на редакцията, с точния Ви адрес; 3. Чрез пощенски запис по Банковската сметка на Синодът по издателство: НУВ Бюлвар, клон Европа – София, ул. „Алабин“ № 58, IBAN BG 59 BACX 9660 1018 1470 18, BIC код: BACXBG60.

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“

Посетете периода от време, за който искате да се абонаментите

Име _____	п. код _____
Презиме _____	
Фамилия _____	
гр./с. _____	
общ. _____	
обл. _____	
ж./ж.уп. _____	№ _____ бл. _____
вх. _____	инп. _____ телп. _____

Изпращайте на адреса на издателството попълнения талон за абонамент, придружен документ за платен абонамент (Банково Бордеро или пощенски запис).

ЗАПОЧНА АБОНАМЕНТАТО ЗА 2007 г.

„Църковен вестник“		сп. „Духовна култура“	
1 година	21.00 лв.	1 година	18.00 лв.
6 месеца	10.50 лв.	6 месеца	8.00 лв.
3 месеца	5.25 лв.	3 месеца	4.50 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-56-10
тел./факс 986-30-16

e-mail: zurnal@bpcv.org
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Ръководител: с. протопр.

Банковска сметка на Синодално издателство на БИЦ НУВ Бюлвар, клон Европа – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG 59 BACX 9660 1018 1470 18
BIC код: BACXBG60

Сметете да се изпратите с пощенски запис или по банковата сметка, и валидно име и точен пощенски адрес и пощенски код на получателя!